

Lyck-önskan då ...
adsessoren wid kongl.
håff-rätten i Finland, ...
herr Wi...

Quensel, Conrad,

*1 Ic 1698 Quensell, Johan Wilhelm och
Wallwijk, Maria*

National Library
of Sweden

8 104

Dyck - Dnstan

30

Då

Kongl. May:ß

Troo=Tienare / Adlessoren wid Kongl. Håff:
Rätten i Finland /

Edle och HögAchtade Herren

Herz Wilhelm Johan

Quensell

BRUDSOMMER:

Med

Ehreborne och Dygdsinte Jungfrun

Fr: Maria Wallwiß

BRUDEN:

I ett Christeligt ächta Förbund

Sammanträdde i ÅBO den 2 Junii,

Anno 1698.

Framtedd.

30

Då senast iag mit namn på trycket lät affkrifwa/
Dref sorgen mig ther til/den iag af sonlig plicht
Betynga måste/ då wårt huus den swårbeets
wicht

Påkastades/ i dy det måste Moor - löst blifwa.

Men **GUD** som rijs af nåd/ nu åter igen wijsar

Mig där emot ett skåhl/ att här få yttra mig

I fågne-tanckar/ ty Her **Jaarkår** åter sig

Seer denna dag förnögd : och sin **GUD** derfor prissar.

Den samme **Himlens Råd** som sig så wål begynner

Förfrämies stadigt/ att/ **O I Förältrar min/**

i bågge sijdor må i nögde hiertans skriin

Så åga fågnad/ roo/ och lyckans liufwa lynne!

Mig tycks iag här med fog Her **Jaarkår** kunna låfwa/

Att uthan twifwelsmåhl hans nöje stadigt blijr:

En den med kiärligt sinn han nu den andre sijn/

Til namnet samma år. **Wist** är det **himlens gåfwa.**

GUD gifwe att och nu ey må med sambre öde

Här detta ächta band bli bundit/ än det blef

Den första gången/ det ey döden sönder ref/

För'n mehr än tiugu år den kärlet haft sin föda!

Ehr anslag signad blij! Ehr tijd bli kort för frögder!

Ehr fromheet hafwe rum/ att aldrig ändra sig

Til widrigheet moot dem/ som wördnad stadelig

i skydige äth Ehr! blij hwar med ann wål nögde!

Låt eller himlen ey å någon tijd mig fattas

Ett tilfälle/ at tee min sone-wördnads håg.

Moot Ehr/som **Herren GUD** af **Råd** och mildt bewåg

Mig til **Förältrar** gett/ dem iag skal wördsampt skatta!

Nå

När och ehr lefnad mått af werldens bruk sig kanner/
Förlåne eder GUD sin nåd til ewig tid;
Sen I igenom gådt Ehr andeliga strid/
Att efter döden bli i himmelen Gudz wänner!!!

CONRAD QUENSELL

Hwem hålst nu kasta will sin ögon uppå Marcken/
Hur den står mähta grön af sköna roser hölgd/
Samt höga trån med all sin sucker flödand'
fölgd/
De qwittrand' Foglar bär på qwistarna och barcken:
I sanning finner man all ting förnödig vara
Det ögat mände see; ty här en lüftig Wall/
Där åter är en Wiß/ hwar af man tusend fall
Sitt hierta fågna kan: hålst då små diuren para
Sig med hwar annan i det warma sommar wäder.
Som här och Astrild har sändt uth sin Wästan wint
Och där med swalkat Her Assessor Quensells sinn/
Det sorgen nu en tid haft fångit; men sig gläder
Igen/ att GUD af nåd har honom en god maka
Beskårdttil nnderstöd sitt huus samt hielp och frögd.
Nu med ditt goda krön o Himmel af din högd
Dett' ächta paar/ at de mått' aldrig mindre smaka/
An det som sorgligt är: men at ewärdigt grönskar
I des förnema bo/ ett sielf- begärliq wäl:
Frijd/ lycka/ hälsa/ lust och en nöjachtig Siäl!!!
Enfaldigt dock uthaf ett troget hierta önskar

SAMUEL KIELLINUS.

Bäst än iag intet förr mig til att skrifa öfwat/
 Och uthi wijsdoms böck er ofta döpt min si.är/
 At iag nån artighet kan ingom löfwa här:
 Förky mit hufwud har Apollo aldrig löfwat;
 Doch wil iag med få ord Her Zarkär nu til äbra/
 Min skyldighet betee/ som det en lydig Son
 En skulle annat wäl stå an/ om iag en thon/
 Ehuru ringa ock/ en skull med fleer frambara.
 En rijs wälsignelse af GUD iag eder önskar/
 Med nöije sagne GUD ehrt iuswa echta band!
 Och slute aldrig til för Ehr sin milda hand!
 Men städie til at I förnöjde måge grönstas!
 Och ehr/ som som nu Gudz nåd bestärt har mig til Moder/
 Jag en framhårdig plicht och skyldig ödmuikhet
 Tilbiuder/ med den hug at uthi stadigheet
 Aftiäna eder gunst/ som hwar weet wara goder.
 För öfrigt gifwe GUD/ den himbla HERren stoore/
 Föräldrar min/ at ofz til längsta fromma/ må
 Ehrt lif så långligt bli att I des mättheet fåå/
 Och sen all grämelse i ewigt lif förlöre !!!

OTTO WILHELM QUENSELL.

